

De Morgen, boekenbijlage 9 april 2022

“Sommige mensen hebben koffie nodig, pakken pillen, drugs, alcohol om de inspiratie te vinden. Ik heb dat allemaal niet nodig. Ik heb mijn Mieke. Mieke, mijn eerste liefde, mijn grote liefde, mijn vrouw sinds meer dan vijftig jaar. Zij is mijn muze. Thoreau beweert dat de mens maar vier dingen nodig heeft: eten, een huis, kleren en verwarming. Hij vergeet liefde.”

“Vraag mij dus of mijn eerste liefde belangrijk geweest is in mijn leven en of dat doorgewerkt heeft in mijn werk, en mijn antwoord is ja, voor de volle honderd procent. Ik haal heel mijn levensenergie uit onze liefde. Ik beseft dat dat verschrikkelijk Nicole en Hugo-achtig klinkt, maar het is zo. (lacht) Lees Blinker en alle romantiek die in die jongen schuilt: dat ben ik.

“Wat is liefde? Onbewust altijd eerst aan de ander denken, dat is voor mij liefde. Wij telen al 45 jaar onze groenten en fruit zelf, en de eerste aardbei, die is altijd voor de ander. Vind ik ze, dan is ze voor Mieke. Vindt zij ze, dan krijg ik ze. Nooit zullen we die zelf opeten. Het spreekt voor zich dat ik altijd een beetje talm met ze te gaan zoeken. (schatert)

“In het Kruisems zeggen ze: “Man en wijf, één lijf”. Dat zijn wij. Alles doen wij samen. Het is een van de uitspraken die ik van mijn schoonvader, een boer met gezond verstand die enkel prachtig dialect sprak, heb meegekregen. Hij droeg op ons trouwfeest tegen het ochtendgloren aan ook een gedicht voor dat ik altijd heb onthouden. “De Bel, ge hebt mijn jongste gepakt. G’hebt ze, houdt ze. Piept ze, smout ze.”

“Vertaald in het algemeen Nederlands: je hebt nu de jongste van mijn vijf dochters, hou haar, en als er iets met haar scheelt, verzorg haar dan. Zorg dragen voor elkaar, dat is de essentie. En dat stralen we ook uit naar onze vier kinderen en twaalf kleinkinderen.

“Nochtans: wij geloven niet in het instituut huwelijk. We zijn getrouwd omdat onze godsvruchtige ouders een leven in zonde niet overleefd hadden. Want ook die zagen we graag. Maar wij zijn altijd van het idee geweest: als de ander zich kan verbeteren, dan moet hij/zij dat vooral doen. De mens is van nature niet monogaam. En wat ze zeggen in de kerk: wat God verbonden heeft, zal de mens niet scheiden. Wat een onzin is dat. Maar desondanks zijn wij dus nog samen. Is dat geluk? Misschien wel.

“Ik wist het in ieder geval vanaf de eerste moment dat ik haar zag: in de kerk, nota bene, waar ik als ketter kwam om met mijn maten vuile moppen te vertellen. Zij zat met haar ouders een paar banken voor ons, ze draaide zich om en de eerste keer dat onze blikken zich kruisten: wauw. Dat was het. Ik heb het vijf minuten voor u belde nog tegen haar gezegd: ik ben nu nog zotter van jou dan ooit.”

Favoriete boek over de liefde: “Ik lees al dertig jaar geen fictie meer. Dus ik zal u een liefdesgedicht meegeven dat ik zelf schreef op mijn twaalfde: “Telkens als ik jou zie, raak ik op slag van slag - en alles kwijt. Mezelf, mijn adem, het noorden, de tijd - maar vooral mijn kluts. I love you so muts.”

Marc de Bel